

Тема: Козачата йдуть до школи.

Мета: формувати психологічні передумови до шкільного навчання, вчити розуміти національні особливості свого народу.

Завдання:

- формувати любов до рідного краю (культурної спадщини свого народу);
- виховувати любов, повагу до своїх національних особливостей;
- формувати соціально-інформаційну компетентність і мотиваційний компонент щодо готовності дитини до шкільного навчання;
- розвивати розуміння призначення шкільного обладнання;
- розвивати мовленнєву сферу дошкільника, логічне мислення та соціальні навички;
- розвивати загальну та дрібну моторику дошкільника;
- виховувати позитивне ставлення до спортивної діяльності;
- забезпечити бадьорий настрій, психоемоційне розвантаження.

Обладнання: дві бігові доріжки, обладнані для бігу з перешкодами (інвентар для фізичних вправ: лави, два обручі, пеньочки тощо); два стільці; два шкільні портфелі; книжки та зошити (2—4 шт.); шкільне обладнання (ручки, олівці, лінійки, набори для занять з образотворчого мистецтва тощо); канат для спортивного перетягування, кілька іграшок (5—8 шт.); маленькі подушечки (2 шт.); музичний супровід (народні українські пісні), 2 мішки.

Загальна тривалість заходу: 30—35 хв.

Заняття проводять із групою дітей віком 5—6 років, які йдуть до школи.

Дійові особи; козачата, Козачка, Лиха Чарівниця, Баба Явдоха.

Хід заходу

(Під звучання українського маршу входять діти в українському вбранні — козачата. Попереду йде Козачка. Діти стають півколом, Козачка виходить на центральну частину зали, вітається з усіма присутніми. Діти вітаються з Козачкою.)

Пісня «Ми – нащадки козаків»

Козачка. Прийміть від мене, Козачки-подоляночки, від усього козацького роду найщиріші привітання та побажання:

Щоб хлопчики-козачки
Були міцними, як дубки!
А дівчата-ластівки —
Як червоні ягідки.

— Будьте багаті як земля, веселі як весна, здорові як вода. Ох, і любила я, як була така як ви, розважатися. А ще любила пізнавати щось нове, цікаве й корисне. Тому залюбки ходила до школи. А ви, козачата мої, хочете до школи? (Так!)

Школа двері відчинила,
Всіх у гості запросила.
Парти виструнчилися в ряд
Для дівчаток і хлоп'ят.
І стільці, і дошка —
Почекайте трошки.
Ми швиденько підростемо,
В школу вчитися підемо.

(Позаду дітей з'являється Лиха Чарівниця.)

Лиха Чарівниця. А я не піду! Не піду до школи!

Козачка. А це хто ще там такий?

Дивна дівчинка сердита,

Не причесана, не вміта.

Починає нас сварити...

Так не можна з людьми жити.

Розкажи-но дітлахам,

Як ти звешся, хто така?

Козачка. Що це ти так розкричалася?! Діток мені налякала! Хіба тебе мама не вчила, як треба поводитися?

Лиха Чарівниця. Чого це не вчила?.. Саме так вона мене і вчила поводитися: усіх лякати, сварити й бити. Якщо, звісно, вони мене не наб'ють... Я — Лиха Чарівниця, Що Нічого Не Може Навчитися! Але ви називайте мене просто — Лиха Чарівниця.

Козачка *(потроху насуваючись на Лиху Чарівницю).* Ну, дороженька, тут ти мені нікого не будеш бити чи сварити, це я тобі обіцяю! чому це ти до нас прийшла? Ми тебе не кликали до свого гурту.

Лиха Чарівниця *(повільно задкуючи та улесливо вклоняючись).* Кликати ви мене не кликали, це правда. Але дуже голосно про щось говорили. Я почула слово «школа», і мені стало цікаво, що це за місце таке, і навіть туди так хочуть піти всі ці славні козачата. *(Звертаючись до дітей.)* Я ж ніколи не була у школі, то поясніть мені, що то за місце.

Бліц-анкета

(Лиха Чарівниця ставить дітям запитання, діти відповідають.)

— До школи всі ходять, щоб гратися й розважатися, чи навчатися нового?

(Навчатися нового!)

— До школи ходить багато маленьких дітей, ще менших, ніж у дитячому садочку, чи там є багато школярів, які доросліші за дітей у дитячому садочку? *(До школи ходять діти, вже старші за дітей у дитячому садочку.)*

— У школі діти самі, чи біля них є розумні та веселі вчителі? *(Є вчителі.)*

— До школи діти ходять, тому що їх примушують батьки та дорослі, чи тому, що самі хочуть навчатися й бути розумними? *(Хочуть бути розумними.)*

— У школі нічого нового не дізнаєшся, чи там можна дістати багато нових знань та вмінь? *(Можна дізнатися багато нового.)*

— У школі дітям важливіше мати ігри та цукерки, чи зошити, книжки, олівці та ручки? *(Зошити, книжки, олівці та ручки.)*

Лиха Чарівниця. Ой, не знаю я, незнаю... Багато ви мені наговорили новин, аж голова від них гуде. Та і про те, що школярам книжки та зошити потрібніші в школі, ніж цукерки та іграшки, я не дуже вірю. Тому хочу вас перевірити. Тут у мене є чарівні доріжки, на них розсіпані скарби для дітей. Подивлюся я зараз, а чи правду ви мені казали: об'єднаю вас у команди, і побачу, як ви будете до школи збиратися.

Козачка. А щоб вам зручніше було збирати свої скарби, я маю для вас ці два чудові шкільні портфелі.

Рухлива гра-естафета «Збери шкільний портфель»

(7-9 хв)

(Діти об'єднуються у дві команди та долають бігову доріжку з розміщеним на ній

спортивним обладнанням. На всіх елементах спортивного обладнання лежать зошит та іграшка, книжка та маленька подушечка, олівці, лінійка, ручка та іграшки так, щоб дитина, нахилившись за предметами, мала зробити вибір між іграшкою та шкільним приладдям.)

Козачка. Шановні батьки та гості, подивимося, чи правильно зібрали шкільні портфелі наші козачата.

Лиха Чарівниця. Так-так, хочу і я знати, чи немає там зайвого та непотрібного для школяра. Я все-все запам'ятала, що ви мені про школу казали.

(Козачка та Лиха Чарівниця проводять веселий діалог із батьками. Вони дістають із портфелів зошити, книжки та інше шкільне обладнання. Лиха Чарівниця щоразу дуже дивується, чому там немає ляльки чи машинки. Якщо випадково така річ є у портфелі, треба уникати несхвальних коментарів, висловлюватися весело та оптимістично, наприклад: «А цей паровозик поклав до портфеля справжній майбутній машиніст, а цю пасочку поклала дуже добра господиня, форма для піріжків їй згодиться на уроках праці».)

(З'являється баба Явдоха.)

Баба Явдоха. Хто це так голосно сміється? Ішла до міста, раптом чую: десь неподалік веселощі та дитячий сміх. Ось і прийшла до вас у гості. Приймете мене до своєї компанії? (Так!)

- Прийшла я до вас не з порожніми руками. Тут у мене є великий кошик. А в ньому не якісь дурнички, там лежать питання з чарівної скарбнички. Я їх несла до школи, хотіла віддати школярам. Але бачу, ви вже теж дорослі козачата, то віддам, мабуть, їх вам.

Гра «Так чи не так» (3 хв)

(Баба Явдоха висловлює твердження. Діти повинні знайти розбіжність і відповісти правильно.)

— Увечері яскраво світить сонце. Так це чи не так? (Ні!) А коли світить сонце? (Вдень!)

— Коли настає вечір, то всі роблять ранкову гімнастику. Так це чи не так?

— Ввечері ми збираємось снідати. Так це чи не так?

— Кіт більший за корову. Так це чи не так?

— Капці носять на руках, а рукавички — на ногах. Так це чи не так?

Вправа «Весела математика» (4 хв)

(Баба Явдоха пропонує дітям розв'язати математичні завдання.)

Злий чаклун по лісу йшов, На обід гриби знайшов: Під березою один, Двійко під дубочком. Скільки буде в чаклуна В кошику грибочків? (Три!)

Шість великих ведмежат За матусею біжать. Та один малюк втомився, На дорозі залишився. Швидко відповідь знайдіть, Скільки їх тепер біжить? (П'ять!)

Наш Панас свиней пас, Не вмів полічити: Три свині і ще одна, Скільки разом, діти? (Чотири!)

Ох, було у нас мороки — Посварились дві сороки. На їх шум ще три примчало. Скільки разом усіх стало? (П'ять!)

Козачка: Вправа «Скажи навпаки» (4 хв)

(Баба Явдоха пропонує дітям дібрати до запропонованих слів антоніми.)

Чорний — білий День — ніч

Вгору — вниз Високо — низько

Сухий — /покрій Веселий — сумний

Далеко — близько Чистий — брудний
Добрий — злий Широкий — вузький
Легкий — важкий

Козачка. А зараз, ми хочемо подивитися, які ви швидкі. Пограємо в гру «Стрибки в мішках».

Баба Явдоха. Бачу, ви розумні діти, мої славні козачата. А чи достатньо ви сильні та вправні, щоб уже й до школи ходити? Ось у мене є довгий канат. Подивімося, чи вмієте ви міцно на ногах триматися, чи є сила у ваших руках. Як уже є у вас два загони, то спробуйте, хто ж канат до себе перетягне. А ви, батьки, не сидіть там тихенько, йдіть допомагати своїм козачатам маленьким!

Вправа «Перетягування каната»

(4хв)

(Дві команди дітей перетягують канат. Ведучі малюють риски, досягши яких, команда переможе. За бажанням батьки теж можуть взяти участь у перетягуванні каната. Лиха Чарівниця перебігає від однієї команди до іншої, хапається за канат із того боку, де команда перемагає.)

Лиха Чарівниця. Я знала, що ми переможемо! Ми — найкращі! Ми — найкрутіші! Ми — ...

Баба Явдоха *(передражнюючи Лиху Чарівницю).* Майбутнього уми! Заспокойся, Лиха Чарівнице. Ти туди-сюди так бігала, що я й не зрозуміла, у чийй ти команді.

Лиха Чарівниця. Ну чого ти до мене присікуєшся? Бігала я чи не бігала, а все одно ми перемогли! Ми всі перемогли, тому я теж переможець, згода? Тут немає тих, хто програв. Тому ми всі йдемо до школи.

Козачка. Дивина, та й годі! Ти теж хочеш іти з усіма до школи? А що ж ти там робитимеш? Ти ж чула, там не можна сваритися й битися.

Лиха Чарівниця. От і добре, а то коли я б'юсь, то мені іноді так боляче можуть задачі дати... А сваритися я і сама не дуже люблю: коли сваришся, можна чимало нового про себе почути, і багато образливого. Не хочу я більше сваритися та битися. Лихої чарівниці з мене не вийшло б ніколи...не хочу я більше називатися так—Лиха Чарівниця. В мене ім'я гарне є — Агрипина, Гапочка. Я краще піду до школи, навчуся добре читати, писати й лічити, а потім стану... бухгалтером, а може, садівницею, але вже ніколи не стану лихою чарівницею!

Козачка. Є у світі багато гарних професій. Якщо будеш добре вчитися, обов'язково одну з них опануєш. Ми в тебе віримо!

Гапочка. Піду до школи вчитися. Так уже вчення закортіло!

Козачка. Ну, як вже так закортіло, то підеш із нами. Ким ти будеш, ми не знаємо. Може, з тебе ще діло буде, у люди вийдеш. Іди разом із нами.

Гапочка. Заспіваймо вже тоді й пісню гарну, щоб нам у дорозі нудно не було. Нумо, козачки, яку веселу пісню ви знаєте? Заспіваймо її разом, хай усі почують і повеселішають!

(Козачата виконують пісеньку «Квітуха Україна»)

Козачка. А зараз, ми хочемо нагородити наших козачат за відважність, активність, спритність і за козацький розум ось такими медальками «Козачат».

Козачка. Ось такі йдуть наші козачата до школи: сильні, розумні, з веселою піснею. Я радію, коли бачу щасливих дітей, із них виростуть щасливі дорослі. До побачення вам, добрі наші друзі, козаки та козачки!